

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1866-02-09)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1866-02-09)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 23. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000013.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

9. Febr. 66.

Kjere Hegel!

Jeg har mindst begyndt to Breve til Dem, som jeg ikke har ført videre. Det er med Dem som med mine Forældre, jeg skriver sjældent til Eder, fordi Eder har jeg som noget Vist og Tilforladeligt, det andet kommer paa en eller anden Maade ind under »Hasten«; der er altid Noget at besvare, Noget at rette paa eller faa istand; men hos mine Forældre og Dem er Alting og til alle Tider i Orden.

Jeg takker Dem for Deres Venlighed med Telegrammet om tredie Oplag af »de Nygifte«, som De gav mig i Nytaarsgave, og som jeg modtog netop som jeg kom hjem fra et stort Nytaarsselskab hos Dahl. Jeg takker Dem for Allens Historie, den er fortrinlig! Jeg takker Dem for Bøgerne til Jul! Det viser i min Boghylde, hvilken Forlægger jeg har.

Jeg tænker paa at overtage »illustreret Folkeblad« — et s. 24Blad for Folket. Det er mit Navn, man vil have, og det er en stor Stab af Hjælpere, som arbejde, idet hver især har sin faste Artikel. De ere alle valgte af mig, ligesom jeg har ordnet den hele Administration.

Vil De være saa god at opgive, hvad jeg nu skylder Dem. (Synnøve, som jeg strax skal sende korrigeret, maa være regnet mig tilgode.) Mine Finantser begynder at forbedre sig, mest fordi jeg selv begynder at blive mere paaholden. Jeg har tjent godt en Stund, og gaar det nogenlunde som jeg haaber, da er jeg snart gjeldfri. Men jeg vil ingen Illusjoner gøre mig. Jeg maa takke Gud, at det er gaaet som det er gaaet, at jeg har kunnet rejse, leve, hjælpe Andre i saa stor Udstrækning som jeg, og dog kun være en norsk Poet, uden anden Hjælp end den min Stilling som saadan giver.

Clemens Petersen bør udgive sine samlede Foredrag, maaske et og andet af dem noget mere udviklet, men dog i alt væsentligt som de ere holdte. Faa ham til dette, baade han og De vil staa Dem derpaa; thi i Norge er han i stor Anseelse og i Sverige i ikke mindre, og i Danmark er han saa indviklet i hele Dagens Strid, at en god Bog af ham nok faar Afsætning.

Jeg hører ikke mere til Henr. Ibsen og hans Bog. Kommer den ikke engang? Hvad er i Vejen?

Bjørn maa jeg hilse Dem fra og takke for den vakkre Julebog; mig synes den at være den bedste Bog for Børn, som jeg endnu har seet. Han gaar paa Skole, og han er baade flittig og flink. Ejnar gaar over Gulvet alene og arbejder forøvrigt med sine Øjentænder. Karoline er mager, mager, men kvik; — Alting godt. Vi bede Alle at hilse Deres Frue paa det Hjerteligste samt Fru Deichmann og Søster, og Fru Thoresen og Petersen og gamle Mansa! Deres hengivne

Bjørnstjerne Bjørnson.

Med Stockholms Theater endnu ingen Akkord.